

روابط صفات و تجزیه ضرایب مسیر برای عملکرد غده و بذر در برخی از پیازهای بومی ایران

اشکبوس دهداری^۱، مصطفی مبلی^۲ و عبدالمجید رضایی^۱

چکیده

روابط علی میان صفات گوناگون پیاز و اثر مستقیم و غیر مستقیم آنها بر عملکردهای غده و بذر برای به کارگیری در برنامه‌های اصلاحی در مزرعه پژوهشی دانشگاه صنعتی اصفهان در سال ۱۳۷۷ بررسی گردید. نتایج نشان داد که هم‌بستگی‌های فنوتیپی و ژنتیکی تقریباً مشابه بودند، به طوری که وزن غده بیشترین هم‌بستگی را با قطر غده، و کمترین آن را با شمار روز تا سبز شدن داشت. نتایج رگرسیون مرحله‌ای نشان داد که عرض برگ در فاصله ۲۵ درصد از غلاف، طول و وزن خشک برگ بهترین تخمین‌زننده سطح برگ هستند؛ قطر غده، طول غده، ارتفاع بوته و شمار روز تا رسیدگی مهم‌ترین صفات تبیین‌کننده تغییرات عملکرد غده‌اند؛ شمار گلچه‌های بارور شده بهترین بیانگر صفت تغییرات وزن بذر می‌باشند؛ و وزن، قطر و حجم غده مهم‌ترین صفات توجیه‌کننده تغییرات شمار مریستم روی صفحه ساقه حقیقی به حساب می‌آیند. تجزیه ضرایب مسیر نشان داد که قطر غده بیشترین اثر مستقیم و مثبت را بر عملکرد غده دارد، و اثر غیر مستقیم ارتفاع بوته از طریق قطر غده بر آن شایان توجه است. شمار گلچه‌های بارور شده در بوته بیشترین اثر مستقیم، و شمار گل‌آذین در بوته نیز بیشترین اثر غیرمستقیم را از طریق شمار گلچه‌های بارور بر وزن بذر داشت.

واژه‌های کلیدی: پیاز، تجزیه ضرایب مسیر، رگرسیون مرحله‌ای، هم‌بستگی ژنتیکی، هم‌بستگی فنوتیپی

مقدمه

راندل (۹) با بررسی ۱۴ جمعیت آزاد‌گرده‌افشان پیاز، هم‌بستگی فنوتیپی زیادی را میان تندی و مقدار مواد جامد محلول گزارش نمودند، ولی میان اندازه غده و مقدار مواد جامد محلول، و اندازه غده و قدرت انبارداری هم‌بستگی معنی‌داری مشاهده نکردند. جمیلی و همکاران (۷) با بررسی هم‌بستگی وزن بذر و غلظت عناصر موجود در آن با صفات دیگر، گزارش کردند که

در اصلاح نباتات از هم‌بستگی ژنتیکی در تخمین ارزش‌گزینش مستقیم نسبت به گزینش غیرمستقیم، برآورد شاخص‌های گزینش و ارزیابی نتیجه‌گزینش برای صفات هم‌بسته استفاده می‌شود. با وجود استفاده گسترده از هم‌بستگی ژنتیکی در گزینش هم‌زمان برای چند صفت، بسیاری از ویژگی‌های آماری این برآوردها و دقت آنها شناخته شده نیست (۱۲). هاوی و

۱. به ترتیب دانشجوی دکتری و استاد زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۲. استادیار باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

مستلزم صرف وقت زیاد است. از این رو، مدل‌های ریاضی ابزاری مفید و روشی سریع برای برآورد سطح برگ می‌باشند (۳، ۶، ۱۶، ۱۹ و ۲۱). در این مدل‌ها استفاده از ابعاد برگ، مثل طول و عرض معمول است.

جمیلی و همکاران (۶) برای تخمین سطح برگ (A) در رقم گرانکس ۴۳۳ پیاز در شرایط گلخانه، پیرامون سه مقطع در فواصل ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد از طوقه را همراه با طول برگ (L) اندازه‌گیری کردند، و سپس بر پایه رگرسیون مرحله‌ای مدل $A = -93/1 + 1/83L + 38/6C_{25}$ با ضریب تبیین ۹۶ درصد را به عنوان بهترین مدل معرفی نمودند. این پژوهشگران متذکر شدند که می‌توان از طول برگ و پیرامون مقطع در فاصله ۲۵ درصد تا طوقه (C_{25}) نیز به تنهایی برای برآورد سطح برگ استفاده نمود، ولی در این صورت ضریب تبیین کمتر، و میانگین مربعات انحراف از رگرسیون بیشتر می‌گردد. ایشان یادآور شدند که معادله فوق می‌بایست در شرایط مزرعه و برای ارقام دیگر تعدیل گردد.

شاشا و همکاران (۲۲) در آزمایش شش ژنوتیپ پیاز آثار اجزای عملکرد بذر و فعالیت زنبور عسل را با به کارگیری تجزیه و تحلیل ضرایب مسیر بررسی نمودند. این پژوهشگران هر ژنوتیپ را جداگانه مورد بررسی قرار دادند، و گزارش کردند که نتایج تأثیر فعالیت زنبور عسل، به علت ترجیح و رفتار انتخابی بر عملکرد بذر هر ژنوتیپ، تا اندازه‌ای متفاوت می‌باشد. در این آزمایش، جدا کردن ضرایب هم‌بستگی به آثار مستقیم و غیر مستقیم، نشان داد که جذب نکردن گرده‌افشان‌ها عامل محدود کننده مهمی در بذردهی نیست. بیشترین تغییرات عملکرد مربوط به اثرهای غیر مستقیم اجزای عملکرد، از جمله شمار گل‌آذین در گیاه، شمار گل در هر گل‌آذین، درصد گلچه‌های بارور، و شمار بذر در گلچه از طریق صفات دیگر بود.

در گیاهان پیازی، ویژگی‌های غده می‌تواند تأثیر زیادی بر تولید بذر و صفات مربوط داشته باشد. این تأثیر می‌تواند از طریق وزن غده در صفاتی مانند شمار ساقه گل‌دهنده، ارتفاع

وزن بذر در ارقام بی‌هایری^۱ و گرانکس^۲ هم‌بستگی مثبتی با درصد جوانه‌زنی بذر در ۱۰ درجه سانتی‌گراد، سبز شدن در مزرعه، عملکرد کل و بازارپسندی غده‌ها دارد، ولی غلظت عناصر موجود در بذر با وزن بذر، میزان رشد گیاه و وزن غده هم‌بستگی منفی دارد. مک‌کولوم (۱۳) هم‌بستگی‌های فنوتیپی و محیطی منفی و زیادی را میان وزن غده و شاخص شکل (نسبت ارتفاع به قطر پیاز) گزارش کرد. وی ضرایب هم‌بستگی فنوتیپی را در دامنه ۰/۳۳- تا ۰/۵۷-، و ضرایب هم‌بستگی محیطی را در دامنه ۰/۴۹- تا ۰/۷۲- به دست آورد. گیل و همکاران (۸) هم‌بستگی فنوتیپی منفی و زیادی را میان میانگین زمان جوانه زنی و طول برگ اول، عرض ساقه در آبان ماه، عرض ساقه در اسفند ماه و وزن غده در کشت پاییزه گزارش نمودند. آنها هم‌چنین، به هم‌بستگی مثبت و بسیار زیادی میان میانگین وزن بذر و تمام صفات فوق دست یافتند. روآمبا و همکاران (۲۰) با بررسی ۱۴ توده بومی از پیازهای غرب آفریقا، ضریب هم‌بستگی فنوتیپی میان صفات وزن و قطر غده در هنگام رسیدن را ۰/۸۸ گزارش کردند. ضریب هم‌بستگی میان شمار روز از کاشت تا آغاز غده‌دهی، و شمار روز تا رسیدگی متوسط ($r = 0/51$) بود، و کمترین ضریب هم‌بستگی میان وزن غده و شمار روز تا آغاز غده‌دهی وجود داشت.

سطح برگ نقش بسیاری در عملکرد پیاز دارد. با توجه به لوله‌ای بودن برگ پیاز، اندازه‌گیری سطح آن آسان نبوده، و از روش‌های گوناگونی برای اندازه‌گیری سطح برگ استفاده می‌شود. استفاده از دستگاه اندازه‌گیری کننده سطح برگ^۳، تبدیل برگ به اشکال هندسی و سپس محاسبه سطح آن، ترسیم شکل برگ روی کاغذ شطرنجی و محاسبه آن، و در نهایت برآورد سطح برگ از طریق مدل‌های ریاضی را می‌توان از جمله این موارد ذکر کرد. استفاده از دستگاه‌های اندازه‌گیری سطح برگ به علت هزینه زیاد و لزوم قطع برگ محدود است، هر چند اخیراً با دستگاه قابل حمل در مزرعه این کار به خوبی انجام می‌شود. استفاده از اشکال هندسی و کاغذ شطرنجی و شکافتن برگ نیز

1. Behairy

2. Granex

3. Leaf area meter

4. Granex 33

ساقه گل دهنده، و شمار گل در هر گل آذین به وجود آید (۱۴) و (۱۵). شمار ساقه گل دهنده از اجزای عملکرد است، که همبستگی زیادی با میزان تولید بذر دارد. سرآغاز این ساقه‌ها روی ساقه رویشی تشکیل می‌شود، که شمار آنها ممکن است تحت تأثیر ویژگی‌های غده قرار گیرد. بنابراین، اگر بتوان رابطه‌ای میان ویژگی‌های غده و شمار نقطه رشد^۱ در غده پیدا کرد، با برگزیدن غده‌های مناسب می‌توان به طور غیر مستقیم تولید بذر را افزایش داد، زیرا نقاط رشد بیشتر، موجب تولید بیشتر ساقه گل دهنده از غده مادری می‌گردند.

مبلی (۱۵) اثر ویژگی‌های غده، از جمله وزن، حجم، قطر، طول، شاخص شکل و قطر ساقه رویشی را بر شمار نقطه رشد در رقم‌های تن^۲ مورد بررسی قرار داده است. وی همبستگی زیادی را میان این صفات مشاهده نمود. شاخص شکل کمترین همبستگی ($r = 0/69$)، و قطر ساقه رویشی بیشترین همبستگی ($r = 0/95$) را با شمار نقطه رشد نشان داد. در این پژوهش میان تمام صفات اندازه‌گیری شده و شمار نقطه رشد رابطه خطی وجود داشت.

این پژوهش با هدف بررسی روابط موجود میان صفات گوناگون و تجزیه علیت برای عملکردهای غده و بذر در پیازهای بومی، برای به کارگیری در برنامه‌های اصلاحی طرح‌ریزی شده است.

مواد و روش‌ها

در آزمایش اول بذور ۱۹ توده پیاز بومی ایران، که از مناطق گوناگون و مراکز پژوهشی کشور گردآوری شده بود، همراه با رقم یلوسویت اسپانیس^۳، در چارچوب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار، در ۱۵ فروردین کشت و مورد بررسی قرار گرفت. این بررسی در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان واقع در ۴۰ کیلومتری جنوب غربی اصفهان، در منطقه لورک شهرستان نجف‌آباد، به اجرا درآمد.

هر کرت شامل هشت ردیف کاشت چهار متری به فاصله ۳۰ سانتی متر بود. به منظور جوانه زنی بهتر، برای پوشش بذور کشت شده از ماسه استفاده گردید. پیش از کاشت مقدار ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم به کار رفت. پس از آبیاری دوم، برای مبارزه با علف‌های هرز، سم‌پاشی با داکتال^۴ یک در هزار انجام شد. حدود یک هفته پس از سبز شدن، به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره به طور یک‌نواخت به مزرعه داده شد. پس از استقرار، و هنگامی که ارتفاع بوته‌ها ۱۰-۱۵ سانتی متر بود، بوته‌ها به فاصله ۸-۱۰ سانتی متر روی ردیف کاشت تنک گردیدند. به منظور مبارزه با تریپس^۵ و آفات دیگر از سموم کلکرون^۶ و اکامت^۷، به ترتیب به میزان ۱/۵ و ۱ در هزار استفاده شد. مبارزه با علف‌های هرز در مراحل بعد به طریق مکانیکی و با دست انجام گردید.

چهار ماه پس از کاشت، نسبت غده دهی، از تقسیم حداکثر قطر غده به حداقل قطر گردن، نسبت برگ از تقسیم طول پهنک برگ پنجم به طول غلاف آن به دست آمد (۴)، و وزن تر و خشک کل بوته‌ها بر حسب گرم (نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۶۸ درجه سانتی‌گراد خشک شدند) برای ۱۰ بوته تصادفی تعیین شد. به منظور اندازه‌گیری سطح برگ و تعیین رابطه آن با ابعاد و دیگر ویژگی‌های برگ، هنگامی که بوته‌ها به رشد نهایی خود رسیدند، هشت ژنوتیپ با برگ‌های سالم ولی متفاوت از نظر شکل، انتخاب و از هر یک ۳۰ برگ با اندازه‌های مختلف از محل زیانک قطع گردید و عرض آنها در فواصل ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد از طوقه، و هم‌چنین وزن خشک و سطح آنها اندازه‌گیری شد. به دلیل لوله‌ای شکل بودن، نخست برگ‌ها شکافته شدند؛ سپس تصویر آنها به رایانه مجهز به نرم‌افزار اندازه‌گیری کننده سطح (ایمیج تول^۸) منتقل و سطح آنها به طور دقیق برحسب سانتی‌متر مربع ثبت گردید.

ویژگی‌های زیر، پس از حذف چهار ردیف از دو طرف هر کرت و ۵/۰ متر از طرفین هر ردیف کاشت، در ۳۰ بوته تصادفی

1. Apices	2. Hyton	3. Yellow Sweet Spanish	4. Dactal	5. Trips
6. Cholecron	7. Ekamet	8. Image tool		

از بخش میانی هر کرت اندازه‌گیری شد.

ارتفاع بوته. پیش از برداشت، و هنگامی که برگ‌ها شاداب بودند، ارتفاع ۳۰ بوته تصادفی از طوقه تا رأس بوته برحسب سانتی‌متر اندازه‌گیری شد.

زمان رسیدگی. وقتی که گردن هر بوته پلاسیده (توخالی) شد و تحمل نگهداری برگ‌ها را از دست داد، به طوری که بوته به حالت خوابیده درآمد، به عنوان زمان رسیدگی بوته ثبت گردید. هم‌چنین، هنگامی که ۷۰-۸۰ درصد بوته‌های هر کرت حالت فوق را نشان دادند، به عنوان زمان رسیدگی کل کرت ثبت گردید. عملکرد بوته و عملکرد کرت. وزن غده هر یک از ۳۰ بوته بر حسب گرم ثبت و همراه با وزن دیگر غده‌های چهار ردیف میانی به عنوان عملکرد کل کرت منظور گردید.

قطر و طول غده. بزرگ‌ترین قطر هر غده با کولیس اندازه‌گیری شد. در مواردی که غده‌ها چند قلو بوده و یا شکل غیر عادی داشتند، قطر غده از چند سو اندازه‌گیری، و میانگین آنها به عنوان قطر غده منظور گردید. طول غده نیز، که فاصله میان قاعده ساقه حقیقی تا نقطه خمیدگی گردن پیاز می‌باشد (۱۰)، اندازه‌گیری شد.

ویژگی‌های زیر در ۵۰ غده با ابعاد مختلف، از میان ۱۲۰ غده برداشت شده قبلی (۳۰ غده برای هر کرت) اندازه‌گیری شد: حجم غده. حجم غده با فرو بردن غده در یک استوانه مدرج و لبریز از آب، و سپس جای‌گزین نمودن مقدار آب سرریز (جابه‌جا) شده محاسبه شد. پیش از اندازه‌گیری حجم، وزن، قطر و طول غده‌ها به روش‌هایی که قبلاً ذکر شد تعیین گردید.

شمار مریستم یا نقطه رشد. با حذف فلس‌های غده، شمار مریستم یا نقطه رشد روی صفحه ساقه حقیقی شمارش شد. سپس غده‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۶۸ درجه سانتی‌گراد خشک شدند و وزن آنها تعیین گردید.

شاخص شکل. این صفت از تقسیم طول غده به قطر آن به دست آمد (۵).

در آزمایش دوم، به منظور تعیین صفاتی که بیشترین اثر را بر

عملکرد بذر دارند، غده‌های پنج توده محلی پیاز، شامل توده‌های آذر شهر، سفید خمین، ابرکوه، ساری و قرمز خمین، در پانزدهم فروردین ماه، در کرت‌هایی شامل سه ردیف کاشت به طول سه متر و فاصله ۳۰ سانتی‌متر از یکدیگر کشت گردیدند. فاصله بوته‌ها روی ردیف نیز ۳۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. پیش از کاشت غده‌ها وزن، قطر و شاخص شکل آنها تعیین گردید. در طول دوره رشد، مراقبت‌های زراعی لازم به عمل آمد، و پیش از گل‌دهی، توده‌ها به وسیله تورهای پارچه‌ای محصور گردیده، و گرده‌افشانی داخل هر توده به وسیله دست و با استفاده از قلم مو انجام پذیرفت. سپس، شمار روز تا گل‌دهی، شمار روز تا رسیدگی (وقتی که ۲-۳ درصد بذور هر گل‌آذین آشکار شدند)، ارتفاع، شمار گل‌آذین در هر بوته، شمار گلچه، شمار گلچه‌های بارور، شمار و وزن بذر در هر بوته برای کلیه بوته‌های کشت شده اندازه‌گیری و ثبت گردید.

با استفاده از روش گزینش مرحله‌ای در رگرسیون چند متغیره (۱)، صفاتی که بیشترین اهمیت را در توجیه تغییرات سطح برگ، شمار مریستم، عملکرد غده و عملکرد بذر داشتند، مشخص گردید. سپس آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات برگزیده بر عملکردهای غده و بذر، با استفاده از تجزیه و تحلیل ضرایب مسیر تعیین شد. ضرایب هم‌بستگی فنوتیپی و ژنتیکی صفات نیز محاسبه شد، و تجزیه‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SAS^۱ انجام گردید.

نتایج و بحث

هم‌بستگی میان صفات

برای اکثر صفات، ضرایب هم‌بستگی ژنتیکی از ضرایب هم‌بستگی فنوتیپی بزرگ‌تر بود (جدول ۱)، با وجود این، تفاوت‌ها بسیار ناچیز بود، که نشان دهنده سهم کم واریانس‌ها و کوواریانس‌های محیطی است. در مطالعه‌ای دیگر (۱۱)، بزرگ‌تر بودن هم‌بستگی‌های ژنتیکی نسبت به هم‌بستگی‌های فنوتیپی گزارش شده است. همان گونه که در جدول ۱ دیده

جدول ۱. ضرایب همبستگی فنوتیپی (بالای قطر) و ژنتیکی (پایین قطر) صفات مورد بررسی در ژنوتیپ‌های پیاز

وجود رابطه منفی نسبت غده‌دهی با ارتفاع بوته و شمار روز تا رسیدگی پیش‌تر یادآوری گردید. نظر به این که نسبت غده‌دهی در واقع نسبت قطر غده به قطر گردن است، در غده‌هایی که طول زیادی دارند، به ویژه غده‌های میخی شکل، کاهش می‌یابد، و منجر به هم‌بستگی منفی میان این دو صفت می‌شود.

ضرایب هم‌بستگی نشان می‌دهد که وزن بوته در چهارماه پس از کاشت، از طریق افزایش قطر غده بر افزایش عملکرد تأثیر داشته است. ارتفاع بوته با شمار روز تا رسیدگی (۰/۶۵۵) و عملکرد (۰/۶۷) و اجزای آن یعنی طول غده (۰/۴۸۱) و قطر غده (۰/۴۴۵) هم‌بستگی معنی‌دار داشت، ولی رابطه معنی‌داری با شمار روز تا سبز شدن نشان نداد. هم‌بستگی شمار روز تا رسیدگی با عملکرد معنی‌دار (۰/۳۸) بود. علت این هم‌بستگی کامل بودن طول دوره رشد در شرایط این بررسی است. ارقام دیررس در صورتی که دچار عوارض فیزیولوژیک (مانند میخی شکل شدن) نگردند، مجال کافی برای ذخیره مواد ذخیره‌ای در غده را پیدا می‌کنند، و در نهایت عملکرد مناسبی نیز خواهند داشت.

طول و قطر غده دارای هم‌بستگی زیاد و مثبتی با عملکرد غده بودند، و با یکدیگر نیز در سطح احتمال پنج درصد رابطه معنی‌داری نشان دادند. شمار روز تا سبز شدن هم‌بستگی معنی‌داری با عملکرد غده نداشت (۰/۰۵-). با توجه به ضرایب هم‌بستگی ژنتیکی (جدول ۱)، استنباط می‌شود که برای بهبود بسیاری از صفات می‌توان از راه گزینش غیر مستقیم برای صفات دیگری که با آنها هم‌بستگی زیادی دارند اقدام نمود.

در زمینه هم‌بستگی صفات در پیاز پژوهش‌های بسیاری انجام شده است. رومبا و همکاران (۲۰) هم‌بستگی زمان رسیدگی با قطر (۰/۰۲) و وزن (۰/۱) غده را ناچیز، ولی هم‌بستگی قطر و وزن غده را بسیار زیاد (۰/۸۸) گزارش کردند. این نتایج با یافته‌های حاصل از این آزمایش هم‌خوانی دارد. بدنارز (۲) در بررسی ۲۳ توده پیاز نیجریه، هم‌بستگی فنوتیپی شاخص شکل با وزن غده را ناچیز (۰/۳۶)، با درصد ماده خشک را منفی و معنی‌دار (۰/۶۵-)، و با شمار جوانه‌های

می‌شود، هم‌بستگی ژنتیکی طول پهنک برگ پنجم با نسبت برگ و وزن تر و خشک بوته در چهار ماه پس از کاشت، ارتفاع بوته، قطر غده و عملکرد مثبت و معنی‌دار می‌باشد، در صورتی که با نسبت غده‌دهی در چهار ماه پس از کاشت منفی و معنی‌دار است. برگ تنها اندام هوایی پیاز است. بنابراین، رابطه مثبت طول برگ پنجم با وزن تر و خشک کل بوته در چهار ماه پس از کاشت (که غده‌دهی کامل نشده است) و ارتفاع بوته (در واقع طول برگ‌ها) بدیهی می‌باشد. هم‌چنین، به دلیل این که برگ تنها منبع تأمین‌کننده مواد ذخیره‌ای است، هم‌بستگی مثبتی با عملکرد نشان داد. با توجه به رابطه مثبت و معنی‌دار آن با عملکرد و قطر غده، مشخص می‌شود که هم‌بستگی طول برگ با عملکرد بیشتر از راه افزایش قطر غده به دست می‌آید. علت هم‌بستگی منفی و معنی‌دار طول برگ پنجم با نسبت غده‌دهی در چهار ماه پس از کاشت (۰/۵۱-) را می‌توان به علت زودرس بودن ارقام دانست، زیرا این دو صفت در یک مقطع زمانی، یعنی چهار ماه پس از کاشت اندازه‌گیری شده است. ارقام زودرس شرایطی که برگ کم یا ارتفاع کوتاهی دارند، به خاطر فراهم بودن شرایط نوری و حرارتی در اصفهان، غده‌دهی را زودتر از ارقام دیررس که برگ درازی دارند (مثل سفید ساری، سفید گرگان، سفید قم، سفید ابرکوه، و یلوسوییت اسپانیش) آغاز می‌کنند. بنابراین، هم‌بستگی این دو صفت منفی است، ولی این هم‌بستگی ممکن است در هنگام برداشت روند دیگری داشته باشد. رومبا و همکاران (۲۰) در بررسی ۱۴ ژنوتیپ پیاز، هم‌بستگی فنوتیپی شمار برگ با وزن تر غده، میزان مواد جامد محلول در غده، قطر غده، شمار روز تا رسیدگی و شمار روز تا آغاز غده‌دهی رامثبت و معنی‌دار گزارش نمودند، که با نتایج این آزمایش هم‌خوانی دارد.

نسبت غده‌دهی در چهار ماه پس از کاشت با کلیه صفات مورد بررسی (بجز شمار روز تا سبز شدن) رابطه منفی داشت. هم‌بستگی این صفت با ارتفاع بوته (۰/۹۶۸-)، شمار روز تا رسیدگی (۰/۶۳۱-)، طول غده (۰/۴۶۶-) و عملکرد (۰/۴۰۱-) در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. دلیل

جانبی نیز ناچیز (۰/۰۲-) گزارش کرد.

برآورد سطح برگ

نتایج حاصل از رگرسیون مرحله‌ای به منظور تعیین مدل مناسب برای برآورد سطح برگ در هشت ژنوتیپ پیاز بومی در جدول ۲ آمده است. در همه مدل‌های بررسی شده، مدل‌های حاوی یک یا دو متغیر برای توجیه تغییرات سطح برگ (ضرایب تبیین عمدتاً بیشتر از ۹۰ درصد) کافی به نظر رسید، و با افزودن متغیرهای دیگر، ضرایب تبیین مدل بهبود چندانی نیافت. با توجه به این که اختلاف میان مدل‌های برآورد کننده سطح برگ ژنوتیپ‌های متفاوت کم بود، به تعیین مدلی کلی برای تمامی ژنوتیپ‌ها اقدام شد. نتایج این بررسی نیز در جدول ۲ آمده است. در این مدل عرض برگ در فاصله ۲۵ درصد از طوقه به تنهایی ۷۷/۴۳ درصد از تغییرات سطح برگ را تبیین نمود. دو متغیر طول و وزن خشک برگ در مراحل بعدی در مدل باقی ماندند، و سرانجام ضرایب تبیین را تا ۸۹/۳۷ درصد بهبود بخشیدند.

در آزمایش‌هایی که قطع برگ امکان‌پذیر نیست، مدل $Y = -70/66 + 1/99C_1 + 49/91C_2$ که در آن C_1 و C_2 به ترتیب طول برگ و عرض برگ در فاصله ۲۵ درصد از طوقه می‌باشند، برای برآورد سطح برگ مناسب است. ولی چنانچه امکان قطع برگ وجود داشته باشد، می‌توان با منظور کردن وزن خشک (C_5)، به طور دقیق‌تری سطح برگ را با مدل $Y = -58/95 + 1/76C_1 + 36/47C_2 + 37/89C_5$ برآورد نمود. جمیلی و همکاران (۶)، در بررسی رابطه میان سطح برگ و ابعاد آن در رقم گرانکس ۳۳، نتایجی مشابه با این آزمایش گزارش نمودند، به طوری که در مدل آنها دو صفت طول برگ و محیط مقطع برگ در فاصله ۲۵ سانتی متر از طوقه، با ضرایب تبیین ۹۶ درصد، بهترین متغیرها بودند.

رگرسیون چندگانه و تجزیه ضرایب مسیر برای عملکرد غده
نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد غده به عنوان متغیر

وابسته، و ۱۱ صفت دیگر به عنوان متغیرهای مستقل، در جدول ۳ آورده شده است. قطر غده (BD) نخستین متغیر وارد شده به مدل بود، که به تنهایی ۸۵/۸۲ درصد از تغییرات عملکرد غده را توجیه کرد. بنابراین، می‌توان دریافت که قطر غده از میان ۱۱ صفت مورد بررسی بیشترین سهم را در تبیین عملکرد غده دارد. در مرحله دوم طول غده (BH) به مدل وارد شد، و ضریب تبیین را تا ۹۳/۹۲ درصد افزایش داد. در مراحل سوم و چهارم صفات ارتفاع بوته (HP) و شمار روز تا رسیدگی (M) وارد مدل شد، که به ترتیب دارای ضرایب تبیین جزء ۱/۱۱ و ۰/۱۷ درصد بودند. در مجموع، این چهار صفت ۹۵/۲ درصد از تغییرات عملکرد غده را توجیه نمودند.

با توجه به این نتایج، استنباط می‌شود که برای افزایش عملکرد غده، گزینش بر پایه ویژگی‌های غده، یعنی قطر و طول آن، مؤثر خواهد بود. با وجود این که دو متغیر بعدی، یعنی ارتفاع بوته و طول دوره رشد، نقش زیادی در افزایش ضریب تبیین مدل نداشتند، منظور نمودن آنها در مدل به دلیل این که میانگین مربعات خطا را تا اندازه‌ای کاهش می‌دهند، می‌تواند مفید باشد. بنابراین، مدل نهایی برای برآورد عملکرد غده به صورت $Y = -5/368 + 0/0892BD + 0/0531BH + 0/004HP + 0/009M$ می‌باشد.

نتایج تجزیه ضرایب مسیر برای بررسی آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات وارد شده به مدل عملکرد غده در جدول ۴ نشان داده شده است. هم‌بستگی مثبت و معنی‌داری میان این صفات و عملکرد ۳۰ بوته وجود داشت. بیشترین هم‌بستگی میان قطر غده و عملکرد ۳۰ بوته (۰/۹۳۶)، و کمترین آن میان زمان رسیدگی و عملکرد ۳۰ بوته (۰/۲۴۵) مشاهده شد. با توجه به این که اندام‌هایی که در آغاز مراحل رشد به وجود می‌آیند تنها بر اندام‌هایی اثر می‌گذارند که در مراحل بعدی تکوین می‌یابند، مسیرها و دیاگرام کلی تجزیه مسیر به صورت یک‌طرفه (شکل ۱) بررسی گردید. قطر غده بیشترین اثر مستقیم را بر عملکرد غده داشت (۰/۷۳۸). طول غده نیز دارای اثر مستقیم نسبتاً زیادی بر عملکرد ۳۰ بوته بود (۰/۲۸۵). ارتفاع

جدول ۲. نتایج رگرسیون مرحله‌ای در گزینش صفات توجیه کننده سطح برگ در ژنوتیپ‌های پیاز

نام توده	مرحله اول		مرحله دوم		مرحله سوم		مرحله چهارم		مدل پیشنهادی ^۱
	صفت	R ^۲	صفت	R ^۲	صفت	R ^۲	صفت	R ^۲	
سفید قم	وزن خشک	۸۷/۸**	طول برگ	۹۶/۲**	عرض در فاصله ۲۵%	۹۷/۶**	عرض در فاصله ۷۵%	۹۸/۰**	$y = -۶۴/۲۸۱ + ۱/۹۴C_1 + ۲۹/۳۴C_2 + ۲۴/۱۷C_3$
سفید ایرکوه	طول برگ	۷۳/۷**	عرض در فاصله ۵۰%	۸۹/۷**	عرض در فاصله ۲۵%	۹۱/۱**	—	—	$y = -۷۲/۱۱ + ۲/۰۳C_1 + ۲۲/۹۱C_2 + ۲۶/۳C_3$
کوار فارس	طول برگ	۶۷/۵**	عرض در فاصله ۵۰%	۷۱/۲**	—	—	—	—	$y = -۵۵/۲۶ + ۲/۲۳C_1 + ۳۴/۲۲C_2$
محللی کازرون	وزن خشک	۸۷/۲**	طول برگ	۹۷/۸**	عرض در فاصله ۵۰%	۹۷/۵**	عرض در فاصله ۲۵%	۹۸/۷**	$y = -۳۶/۲۹ + ۱/۱۲C_1 + ۲۹/۶۴C_2 + ۷۲/۲C_3$
سفید گزگان	عرض در فاصله ۲۵%	۹۳/۷**	طول برگ	۹۶/۳**	عرض در فاصله ۷۵%	۹۷/۸**	وزن خشک	۹۸/۰۴**	$y = -۹۱/۰۵ + ۱/۳۱C_1 + ۵۰/۱۶C_2 + ۷۱/۸۴C_3$
سفید ساری	وزن خشک	۸۷/۰۳**	طول برگ	۸۷/۱۳**	—	—	—	—	$y = -۲۰/۸۵ + ۱/۳۶C_1 + ۱۳۲/۸۵C_3$
طارم زنجان	عرض در فاصله ۵۰%	۸۷/۲۷**	وزن خشک	۸۹/۴۱**	طول برگ	۹۲/۰۳**	—	—	$y = -۷۷/۷ + ۱/۲۲C_1 + ۷۰/۵۲C_2 + ۷۱/۷۱C_3$
سرکه پوشهر	وزن خشک	۹۵/۳**	عرض در فاصله ۷۵%	۹۶/۴۲**	طول برگ	۹۷/۴۹**	—	—	$y = -۳۰/۰۷ + ۰/۸۵C_1 + ۴۱/۵۵C_2 + ۸۲/۲C_3$
کل توده‌ها	عرض در فاصله ۲۵%	۷۷/۲۳**	طول برگ	۸۷/۷۸**	—	—	—	—	$y = -۷۰/۶۶ + ۱/۹۹C_1 + ۴۹/۹۱C_2$
					وزن خشک	۸۹/۲۷**	—	—	$y = -۵۸/۹۵ + ۱/۷۶C_1 + ۲۶/۴۷C_2 + ۲۷/۸۹C_3$

۱.۱.۵۹.۱۵۹.۱۵۹ به ترتیب طول برگ، عرض برگ، در فاصله ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد از غلاف به حسب سانیته، ۵۵ وزن خشک برگ، بر حسب گرم، و به سطح برگ، در سطح برگ، بر حسب سانتی متر مربع می‌باشد. *** معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

جدول ۳. نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای گزینش صفات توجیه کننده عملکرد غده

صفات مستقل ^۱	عرض از مبدا	ضرایب رگرسیون برای صفات				ضریب تبیین	میانگین مربعات خطا
		M	HP	BH	BD		
قطر غده (BD)	-۳/۴۴۳۱	۰/۱۱۷۹	---	---	---	۸۵/۸۲**	۰/۲۳۴
طول غده (BH)	-۴/۸۲۶۸	۰/۰۹۱۵	---	۰/۰۶۱۴	---	۹۳/۹۲**	۰/۱۰۲
ارتفاع بوته (HP)	-۴/۹۰۸۵	۰/۰۸۷۸	۰/۰۵۳۴	۰/۰۱۳۱	---	۹۵/۰۳**	۰/۰۸۴۱
زمان رسیدگی (M)	-۵/۳۶۷۸	۰/۰۸۹۱۷	۰/۰۵۳۱	۰/۰۰۴۰	۰/۰۰۹۴	۹۵/۲۰**	۰/۰۸۳

** : معنی دار در سطح احتمال ۱٪.

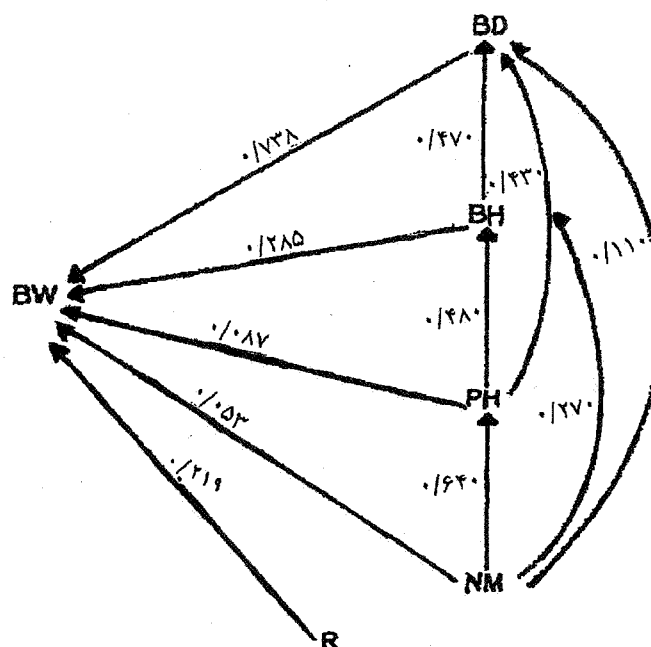
۱. BD و BH بر حسب میلی متر و HP بر حسب سانتی متر می باشند.

جدول ۴. برآورد آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات بر عملکرد غده در ۲۰ ژنوتیپ پیاز مورد بررسی

صفات مستقل	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم از طریق				هم بستگی صفات با وزن غده
		NM	PH	BH	BD	
قطر غده (BD)	۰/۷۳۸	۱	۰/۱۴۵	۰/۰۳۶	۰/۰۰۴	۰/۹۳۶**
طول غده (BH)	۰/۲۸۵	۰/۳۷۶	۱	۰/۰۴۱	۰/۰۱۳	۰/۷۱۶**
ارتفاع بوته (PH)	۰/۰۸۷	۰/۳۱۲	۰/۱۳۵	۱	۰/۰۳۱	۰/۵۶۸**
زمان رسیدگی (NM)	۰/۰۵۳	۰/۰۶۸	۰/۰۷	۰/۰۵۲	۱	۰/۲۴۵*

* و **: به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

۰/۲۱۹ = اثر باقی مانده

شکل ۱. دیاگرام مسیر در بررسی آثار مستقیم و غیر مستقیم چهار صفت بر عملکرد ۳۰ بوته (BW).
BD، BH، PH و NM به ترتیب قطر و طول غده، ارتفاع بوته و زمان رسیدگی و R اثر باقی مانده می باشند.

بوته و شمار روز تا رسیدگی اثر مستقیم ضعیفی بر عملکرد ۳۰ بوته داشتند (به ترتیب ۰/۰۸۷ و ۰/۰۵۳). تمامی آثار غیر مستقیم صفات بر عملکرد ۳۰ بوته، همچون آثار مستقیم مثبت بودند.

همان گونه که دیده می شود، بیشترین اثر غیر مستقیم مربوط به طول غده از طریق قطر غده است. اثر غیر مستقیم ارتفاع بوته از طریق قطر غده بر عملکرد چشم گیر بود (۰/۳۱۲). این امر به اختصاص بیشتر مواد فتوسنتزی به بوته های بلندتر مربوط می شود. چنان که پیش تر ذکر شد، اندام هوایی در پیاز تنها شامل برگ است، و در واقع ارتفاع بوته با طول برگ ها مطابقت دارد. اگر عوارض فیزیولوژیک مانند میخی شکل شدن غده به وقوع نپیوندد، ارتفاع بلند باعث تولید مواد فتوسنتزی زیاده تر و انتقال آن به اندام های ذخیره ای می شود، که در نهایت از طریق افزایش قطر غده موجب افزایش وزن غده می گردد. شمار روز تا رسیدگی آثار مستقیم و غیر مستقیم ناچیزی بر عملکرد ۳۰ بوته داشت. با توجه به این تفسیرها، گزینش بوته های پا بلند و سالم، که دارای قطر غده زیادتری باشند، در اصلاح برای افزایش عملکرد غده پیاز مفید می باشد.

رگرسیون چند گانه و تجزیه ضرایب مسیر برای عملکرد بذریه نتایج رگرسیون مرحله ای در توجیه تغییرات عملکرد بذریه بوته به عنوان متغیر وابسته، و صفات وزن غده، قطر غده، طول غده، شاخص شکل غده، شمار روز تا گل دهی، شمار روز تا رسیدگی، ارتفاع بوته، شمار گل آذین در هر بوته، شمار گلچه در بوته و شمار گلچه های بارور شده به عنوان متغیرهای مستقل، در جدول ۵ آمده است. همان گونه که ملاحظه می گردد، برای تمام ژنوتیپ ها شمار گلچه های بارور شده مهم ترین صفت در توجیه عملکرد بذریه می باشد. در توده سفید ابرکوه، این صفت دارای ضریب تبیین ۹۸/۳ درصد بود، و به دنبال آن صفت شمار روز تا گل دهی وارد مدل گردید، که تأثیر زیادی در افزایش این ضریب نداشت. در توده محلی قرمز آذر شهر، افزون بر شمار گلچه بارور، که ۸۷/۰۲ درصد از تغییرات عملکرد بذریه را توجیه

کرد، صفات شمار روز تا گل دهی، طول غده، و شمار گل آذین در بوته، به ترتیب در مراحل بعدی وارد مدل شدند، و در مجموع ضریب تبیین را تا حد ۹۲/۳۷ درصد بهبود بخشیدند. در توده های دیگر نیز، به غیر از شمار گلچه های بارور شده، صفات دیگر سهم زیادی در افزایش ضرایب تبیین مدل نداشتند.

با توجه به تفاوت کم مدل های گوناگون برای توده های متفاوت، مدل رگرسیونی برای کلیه داده ها محاسبه شد. در این مدل دو صفت شمار گلچه های بارور و شاخص شکل غده در مدل توجیه کننده عملکرد بذریه باقی ماندند، و در مجموع ۸۶/۹۵ درصد از تغییرات آن را توجیه کردند. با توجه به این که شرایط برای گرده افشانی در این توده ها یکسان بود (گرده افشانی با قلم مو)، استنباط می شود که در شرایط طبیعی ممکن است به دلیل فعالیت حشرات گرده افشان، و به ویژه فعالیت انتخابی آنها، مدل های گوناگونی برای هر رقم یا توده حاصل شود. مبلی (۱۵) و وینسنت (۲۴) نقش غده را در عملکرد بذریه مهم دانسته و گزارش نمودند که غده های بزرگ تر شمار ساقه گل دهنده زیادتری تولید می کنند، که سرانجام منجر به افزایش عملکرد بذریه می گردند. ولی در این آزمایش تنها شکل غده صفت نسبتاً مهمی در بذریه بود.

آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات وارد شده به مدل عملکرد بذریه، یعنی وزن غده، شاخص شکل، شمار گل آذین در بوته و گلچه های بارور شده بر وزن بذریه در بوته برای هر پنج توده، در جدول ۶ نشان داده شده است. در کلیه توده ها هم بستگی شمار گلچه های بارور و وزن بذریه مثبت و بسیار معنی دار بود. پرز و همکاران (۱۸) در بررسی تأثیر اندازه غده بر عملکرد بذریه ژنوتیپ های پیاز گزارش کردند که غده های بزرگ تر باعث تقویت اجزای عملکرد بذریه و در نهایت تولید بذریه بیشتر می شوند. آنها غده های با قطر ۶-۷/۵ سانتی متر را برای تولید بیشتر بذریه مناسب دانستند. مبلی (۱۵) نیز در بررسی تأثیر ویژگی های غده بر عملکرد بذریه در رقم های تن گزارش کرد که با افزایش قطر غده میزان بذریه در گل آذین افزایش، ولی مقدار این افزایش به مرور کاهش می یابد. اولادیران و ایفر (۱۷) اثر وزن غده بر وزن بذریه

مدل پیشنهادی	مرحله پنجم R^1 صفت	مرحله چهارم R^1 صفت	مرحله سوم R^1 صفت	مرحله دوم R^1 صفت	مرحله اول R^1 صفت	نوده
--------------	-------------------------	--------------------------	------------------------	------------------------	------------------------	------

[illegible]

جدول ۶. برآورد آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات بر وزن بذر ژنوتیپ‌های پیاز

نام توده	صفات	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم از طریق				هم‌بستگی صفات با وزن بذر
			BW	SI	U.P	F.f	
۱	وزن غده (BW)	-۰/۰۱۷	۱	-۰/۰۱۹	۰/۰۰۱	-۰/۰۸۶	-۰/۱۲۰*
	شاخص شکل (SI)	۰/۰۴۶	۰/۰۰۶	۱	-۰/۰۰۳	-۰/۰۱۷۹	-۰/۱۲۷**
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	۰/۰۴۲	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۳	۱	۰/۳۶۲	۰/۴۰۲**
	شمار گلچه بارور (F.f)	۰/۹۲۲	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۹	۰/۰۱۶	۱	۰/۹۳۳**
باقی مانده = ۰/۳۵۶							
۲	وزن غده (BW)	-۰/۰۷۸	۱	-۰/۱۱۸	۰/۰۸۷	-۰/۰۶۹	-۰/۱۹۴
	شاخص شکل (SI)	-۰/۰۹۹	۰/۰۹۴	۱	-۰/۰۰۵	-۰/۰۲۶۲	-۰/۳۱۸
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	۰/۱۸۴	-۰/۱۱۸	۰/۰۲۶	۱	۰/۲۳	۰/۳۲۴
	شمار گلچه بارور (F.f)	۰/۸۲۹	۰/۰۲	۰/۰۳۱	۰/۰۵۱	۱	۰/۹۳۳**
باقی مانده = ۰/۲۹۳							
۳	وزن غده (BW)	۰/۰۰۹	۱	۰/۰۲۵	-۰/۰۰۵	۰/۰۷۵	۰/۱۰۵
	شاخص شکل (SI)	-۰/۰۰۴	-۰/۰۰۶	۱	۰/۰۰۳	-۰/۰۰۲۲	-۰/۰۶۳
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	-۰/۰۱۵	۰/۰۰۳	۰/۰۰۹	۱	۰/۴۲۷	۰/۴۲۶*
	شمار گلچه بارور (F.f)	۱	۰	۰	-۰/۰۰۷	۱	۰/۹۹۷**
باقی مانده = ۰/۰۶۶							
۴	وزن غده (BW)	۰/۰۰۱	۱	-۰/۰۰۷	-۰/۰۰۳	۰/۰۵۵	۰/۰۴۹
	شاخص شکل (SI)	۰/۰۱	-۰/۰۰۱	۱	۰	-۰/۰۲۲۹	-۰/۲۱۸
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	-۰/۰۱	۰	-۰/۰۰۱	۱	-۰/۰۰۵۲	-۰/۰۶۱
	شمار گلچه بارور (F.f)	۰/۹۹۹	۰	-۰/۰۰۳	۰	۱	۰/۹۹۸**
باقی مانده = ۰/۰۶۱							
۵	وزن غده (BW)	۰/۳۸۳	۱	۰/۰۰۵	-۰/۰۹۱	۰/۳۰۸	۰/۶۰۷*
	شاخص شکل (SI)	-۰/۰۹۱	-۰/۰۲۶	۱	۰/۰۴۶	-۰/۰۰۶	-۰/۱۲۹
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	-۰/۰۲۹	۰/۱۲	۰/۰۱۴	۱	۰/۲۷۹	۰/۱۲۵
	شمار گلچه بارور (F.f)	۰/۷۷۱	۰/۱۵۳	۰/۰۰۶	-۰/۱۰۶	۱	۰/۸۲۶**
باقی مانده = ۰/۳۹۳							
۶	وزن غده (BW)	-۰/۰۱۷	۱	-۰/۰۱۹	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۹	-۰/۱۲۳*
	شاخص شکل (SI)	۰/۰۴۵	۰/۰۰۶	۱	-۰/۰۰۳	-۰/۰۱۸۷	-۰/۱۳۷**
	شمار گل آذین در بوته (U.P)	۰/۰۳۷	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۴	۱	۰/۳۶۵	۰/۳۹۸**
	شمار گلچه بارور (F.f)	۰/۹۲۳	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱	۰/۰۱۴	۱	۰/۹۳۱**
باقی مانده = ۰/۳۵۹							

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۷. نتایج رگرسیون مرحله‌ای در گزینش صفات توجیه کننده شمار مریستم غده در ژنوتیپ‌های پیاز

مرحله اول		مرحله دوم		مرحله سوم		مرحله چهارم		ژنوتیپ
صفت	R ²	صفت	R ²	صفت	R ²	صفت	R ²	
قطر غده	۴۹/۰۳**	طول غده	۵۲/۸۱**	وزن خشک	۵۴/۹۶**	حجم غده	۶۲/۲۲**	سرکره بوشهر
قطر غده	۱۴/۰۷**							سفید قروه
طول غده	۳۶/۰۲**							سفید خمین-۱
حجم غده	۳۵/۹۲**							سفید خمین-۲
حجم غده	۴۱**							قرمز خمین
حجم غده	۴۲/۸۱**							سفید قم
وزن غده	۳۴/۱۱**							سفید کاشان
وزن غده	۲۹/۹۲**	طول غده	۳۳/۲۷**					قرمز آذرشهر
وزن خشک	۲۷/۷۲**							درچه
وزن خشک	۲۷/۷۲**							سفید ساری
حجم غده	۳۲/۵۱**							محلی زابل
وزن خشک	۴۲/۷۹**	قطر غده	۴۸/۵**					طارم زنجان
حجم غده	۴۴/۱۳**							کزیبر زنجان
وزن خشک	۵۲/۰۹**	قطر غده	۵۵/۰۵**	طول غده	۵۷/۰۲**	شاخص شکل	۵۹/۸**	سفید گرگان
وزن غده	۴۰/۷۴**	قطر غده	۴۶/۲۳**					محلی کازرون-۱
قطر غده	۲۰/۲**							محلی کازرون-۲
وزن غده	۴۸/۱۵**	طول غده	۵۲/۲**					کوار فارس
وزن خشک	۲۳/۱۶**							سفید ابرقو
قطر غده	۲۴/۴۲**							بدون نام
وزن غده	۱۸/۹۸**	قطر غده	۲۰/۴۲**	وزن خشک	۲۱/۱۳**	حجم غده	۲۱/۷۴**	کل ژنوتیپ‌ها

** : معنی دار بودن مدل رگرسیون در سطح احتمال ۱٪.

پیاز را معنی دار نیافتند.

نیز بجز در توده سفید خمین، در توده‌های دیگر هم‌بستگی مثبتی با وزن بذر داشت. ولی این هم‌بستگی‌ها در توده‌های سفید ابرکوه و قرمز خمین معنی دار بود. به هر حال، تفاوت میان توده‌ها جزئی بود، و شاید دلیل عمده آن بارور نشدن تمامی گل‌های هر گل‌آذین باشد. در همه ژنوتیپ‌ها بیشترین اثر مستقیم بر عملکرد بذر مربوط به شمار گلچه‌های بارور بود. شمار گل‌آذین در بوته از اثر

در همه ژنوتیپ‌های مورد بررسی هم‌بستگی شاخص شکل غده با وزن بذر در بوته منفی بود، ولی این هم‌بستگی تنها در توده محلی سفید ابرکوه بسیار معنی دار گردید. با توجه به این که شاخص شکل غده نسبت طول به قطر غده می‌باشد، پس غده‌هایی که طول آنها نسبت به قطرشان کمتر است (غده‌های پهن)، دارای عملکرد بذر زیادتری هستند. شمار گل‌آذین در بوته

غیر مستقیم زیادی از طریق شمار گلچه‌های بارور، در تمامی توده‌ها، بجز توده سفید خمین برخوردار بود. بنابراین، هم‌بستگی مثبت و زیاد وزن بذر و شمار گلچه‌های بارور در این توده‌ها، عمدتاً به دلیل اثر مستقیم شمار گلچه‌های بارور شده می‌باشد.

بجز در توده سفید ساری، اثر مستقیم سه صفت دیگر بر وزن بذر چشم‌گیر نبود. آثار غیر مستقیم این صفات بر وزن بذر نیز در توده‌های مختلف کم و بیش متفاوت بود. به عنوان مثال، در توده سفید ابرکوه اثر غیر مستقیم شمار گل‌آذین در بوته بر عملکرد بذر از طریق شمار گلچه‌های بارور مثبت و نسبتاً زیاد بود، که این روند در مورد توده‌های قرمز آذرشهر، قرمز خمین و سفید ساری نیز صادق است، ولی در مورد توده سفید خمین این اثر بسیار کوچک و در جهت منفی بود. اثر غیر مستقیم شاخص شکل غده بر وزن بذر از طریق شمار گلچه‌های بارور در برخی از توده‌ها نسبتاً زیاد و منفی بود. این بدین معنی است که هم‌بستگی میان شاخص شکل و عملکرد بوته از طریق این اثر غیر مستقیم اعمال می‌شود. با توجه به این موضوع، می‌توان دریافت که غده‌هایی که قطر زیاد و طول کم دارند، ساقه گل دهنده بیشتر، و در نتیجه گلچه زیادتر تولید می‌کنند. نظر به این که تفاوت توده‌های مورد آزمایش از نظر نتایج تجزیه ضرایب مسیر جزئی بود، این تجزیه در داده‌های مربوط به کلیه ژنوتیپ‌ها نیز انجام شد (جدول ۶)، و نتایجی همانند یافته‌های حاصل از تجزیه جداگانه ژنوتیپ‌ها حاصل گردید.

با عنایت به موارد فوق و دیاگرام مسیر، برای افزایش تولید بذر در پیاز بایستی به دو مورد توجه شود. مورد اول، همان گونه که ذکر شد کاشت غده‌هایی با قطر زیاد و طول کم می‌باشد. ولی باید در نظر داشت که هزینه تولید بذر نباید به خاطر کاشت غده‌های خیلی بزرگ افزایش یابد.

مورد دوم تقویت عواملی است که باعث باروری گلچه‌ها می‌شوند. در این زمینه، مهم‌ترین عامل حشرات گرده افشان می‌باشند، که باید به تعداد کافی در مزارع و یا قفس‌های اصلاحی قرار داده شوند. شاشا و همکاران (۲۲) در مطالعه

تجزیه ضرایب مسیر ژنوتیپ‌های پیاز، اثر زنبور عسل را نیز بر عملکرد بذر بررسی نمودند، ولی زنبور عسل تنها در یک ژنوتیپ از شش ژنوتیپ تأثیر معنی‌داری بر عملکرد بذر داشت. آنها دلیل این امر را رفتار انتخابی زنبورها دانستند، یعنی زنبورها گل‌های یک ژنوتیپ از شش ژنوتیپ را ترجیح دادند. برخی از نتایج پژوهش فوق با یافته‌های حاصل از این آزمایش هم‌خوانی دارد. به عنوان مثال، آنها نیز در مجموع تفاوت‌های جزئی میان ارقام را از نظر اجزای عملکرد بذر گزارش نمودند. هم‌چنین، در پژوهش حاضر بیشترین اثر مستقیم بر عملکرد بذر مربوط به شمار گل‌های بارور بود، ولی این پژوهشگران بیشتر تنوع موجود در عملکرد بذر را ناشی از آثار غیر مستقیم اجزای عملکرد، همچون شمار گل‌آذین در بوته، شمار گلچه در گل‌آذین، شمار گلچه‌های بارور در گل‌آذین، و شمار بذر در گلچه‌های بارور دانستند. سیدهو و همکاران (۲۳) در بررسی توانایی تولید بذر ۳۰ ژنوتیپ پیاز نتیجه گرفتند که شمار گل‌آذین یا ساقه گل‌دهنده در بوته یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های گیاه است، که همراه با صفات دیگر، از جمله قطر ساقه گل‌دهنده و دیگر اجزای عملکرد، بر عملکرد بذر مؤثر می‌باشند.

شمار مریستم غده

نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای تعیین صفاتی که بیشترین توجیه از تغییرات شمار مریستم در ۲۰ ژنوتیپ پیاز را دارند، در جدول ۷ نشان داده شده است. دیده می‌شود که در توده محلی بوشهر قطر غده مهم‌ترین صفت در توجیه تنوع مربوط به شمار مریستم است، و به تنهایی ۴۹/۰۳ درصد از آن را توجیه می‌نماید. پس از این صفت، طول، وزن خشک و حجم غده در مراحل بعدی وارد مدل شدند، که در نهایت ضریب تبیین را تا ۶۲/۲۲ درصد افزایش دادند. ولی این روند برای ژنوتیپ‌های دیگر وجود نداشت، و ضرایب تبیین مدل‌های دیگر کمتر بود. تنها در ژنوتیپ‌های سفید گرگان و کوار فارس ضرایب تشخیص مدل بالاتر از ۵۰ درصد بود، که این مقدار برای پیشنهاد مدل قابل توجه نمی‌باشد. در عین حال، برای ژنوتیپ‌های گوناگون

گل آذین بیشتری تولید کردند. مبلی (۱۵) بر پایه رگرسیون یک متغیره، اثر وزن، حجم، قطر، طول و شاخص شکل غده را بر شمار مریستم بررسی نمود. وی رابطه مثبت و قوی را در رقم های تن میان این صفات گزارش نمود، که از نظر میزان ضریب تبیین با نتایج حاصل از این آزمایش متفاوت می باشد. در توضیح این مسئله باید یادآوری نمود که هر توده بومی پیاز یک جامعه ناهمگن و ناخالص می باشد، یعنی ممکن است ویژگی های یک غده، مانند رابطه شمار مریستم آن با دیگر صفات، نسبت به غده دیگر تا حدودی متفاوت باشد.

سپاسگزاری

این پروژه تحقیقاتی از طریق طرح ملی تحقیقات، شماره NRCI ۱۱۴۰ و با حمایت شورای پژوهش های علمی کشور انجام یافته است. مؤلفین بدین وسیله قدردانی خود را ابراز می دارند.

صفات متفاوتی به مدل برآورد شمار مریستم وارد شدند. در بیشتر ارقام تنها یک یا دو متغیر با ارزش بودند، ولی نکته شایان توجه این که ضرایب رگرسیون کلیه متغیرها مثبت بود. به سخن دیگر، با افزایش متغیرهای مستقل موجود در مدل، شمار مریستم نیز به تناسب ضرایب آنها افزایش پیدا می کند. افزون بر این، در بیشتر مدل ها یکی از صفات مرتبط با اندازه غده در جهت افزایش قطر و نه افزایش طول بود.

نتایج گزینش مرحله ای در داده های مربوط به کلیه ژنوتیپ ها نیز نتایج مشابهی را در بر داشت (جدول ۷). در این مدل کلی، صفات وزن، قطر، وزن خشک و حجم غده بهترین توجیه کننده های شمار مریستم بودند. به گفته دیگر، سه متغیر مربوط به اندازه غده و یک متغیر مربوط به شاخص شکل (قطر غده) در مدل دیده می شود. بنابراین، در مجموع استنباط می شود که غده های بزرگ تر و قطورتر دارای شمار مریستم زیادتری می باشند. به طوری که پیش تر نیز اشاره شد، این گونه غده ها

منابع مورد استفاده

۱. رضایی، ع. و ا. سلطانی. ۱۳۷۷. مقدمه ای بر تحلیل رگرسیون کاربردی. انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان.
2. Bednarez, F. 1990. Note on correlation of traits in Nigerian onions. *Onion Newsletter For The Tropics* 2: 16.
3. Bignami, C. and F. Rossini. 1996. Image analysis estimation of leaf area index and plant size of young hazelnut plants. *J. Hort. Sci.* 719: 113-121.
4. Demason, A. D. 1990. Morphology and anatomy of *Allium*. PP. 27-53. In: H. D. Rabinowitch and J. L. Brewster (Eds.), *Onions and Allied Crops*. Vol. 1. CRC Press, Boca Raton, Florida.
5. Dowker, B. D. and J. F. M. Fennell. 1974. Heritability of bulb shape in some north European onion varieties. *Ann. Appl. Biol.* 77: 61-65.
6. Gamiely, S., W. M. Randle, H. A. Mills and D. A. Smittle. 1991. A rapid and nondestructive method for estimating leaf area of onions. *HortScience* 26: 206.
7. Gamiely, S., D. A. Smittle, H. A. Mills and G. L. Banna. 1990. Onion seed size, weight, and elemental content effect germination and bulb yield. *HortScience* 25: 522-523.
8. Gil, M. O., C. P. Werner and T. C. Crowther. 1991. Seed quality effects in bulb onions (*Allium cepa* L.). *Ann. Appl. Biol.* 110: 663-669.
9. Havey, M. J. and W. M. Randle. 1996. Combining abilities for yield and bulb quality among long-and intermediate-day open-pollinated onion populations. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 121: 604-608.
10. Heijden, G. W. A. M., A. M. Vossepel and G. Polder. 1996. Measuring onion cultivars with image analysis using inflection point. *Euphytica* 87: 19-31.

11. Johnson, H. W., H. F. Robinson and R. E. Comestock. 1953. Genotypic and phenotypic correlations in soybeans and their implications in selection. *Agron. J.* 47: 477-483.
12. Liu, B. H., S. J. Knapp and D. Brakes. 1977. Sampling distributions, biases, variances, and confidence intervals for genetic correlations. *Theor. Appl. Genet.* 94: 8-19.
13. McCollum, G. D. 1996. Heritability and genetic correlation of some onion bulb traits. *J. Heredity* 57: 105-110.
14. Meulen-Muisers, J. J. M. V. and J. C. Overen. 1996. Influence of variation in plant characteristics caused by bulb weight on inflorescence and individual flower longevity of Asiatic hybrid lilies after harvest. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 121: 33-36.
15. Mobli, M. 1992. Quantitative effects of bulb size, pre- and post-planting environment on flowering and seed production in onions, *Allium cepa* L. Ph.D. Thesis, Dept. of Hort., Univ. of Reading, U.K.
16. Nesmith, D. S. 1992. Estimating summer squash leaf area nondestructively. *HortScience* 27: 77.
17. Oladiran, J. A. and S. O. Ifere. 1996. Effects of onion (*Allium cepa* L.) bulb size and spacing on seed yield and quality at Minna, Nigeria. *Onion Newsletter For The Tropics* 7: 38-40.
18. Perez, A. P., L. M. Con and Z. F. Mayor. 1996. Influence of onion bulb size and its locality of origin on seed yield. *Onion Newsletter For The Tropics* 7: 25-34.
19. Robbins, N. S. and D. M. Pharr. 1987. Leaf area prediction models for cucumber from linear measurements. *HortScience* 22: 1264-1266.
20. Rouamba, A., T. Robert, A. Sarr and A. Ricroch. 1996. A preliminary germplasm evaluation of onion landraces from west Africa. *Genome* 39: 1128-1132.
21. Sepaskhah, A. R. 1977. Estimation of individual and total leaf areas of safflowers. *Agron. J.* 69: 783-785.
22. Shasha'a, N. S., W. P. Nye and W. F. Campbell. 1973. Path-coefficient analysis of correlation between honey bee activity and seed yield in *Allium cepa* L. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 98: 341-347.
23. Sidhu, A. S., J. S. Kanwar and M. L. Chadha. 1996. Seed production potential of different genotypes of onion. *Onion Newsletter For The Tropics* 7: 41-43.
24. Vincent, C. I. 1960. Onion seed production in eastern Washington. *Wash. Agric. Exp. St. Bull.* 912.